

El descobriment del menys afortunat de la saga Vayreda

Mariona Seguranyes restitueix al seu lloc en la història de l'art català el fill oblidat del referent de l'escola d'Olot

L'any 1922, a la gran exposició organitzada a Barcelona en homenatge a Joaquim Vayreda, el pare de l'escola olotina de paisatge, els visitants van trobar-se davant una pintura escandalosa: representava una dona completament nua arreglant-se despreocupada els cabells en l'interior d'una casa burgesa on regnava, a més, un desordre del tot inapropiat, més encara en saber-se que la cambra representava fidelment un dels salons de la casa dels Vayreda i que l'autor del quadre era el fill de l'homenatjat. Francesc Vayreda (Olot, 1888-1929) va haver de lluitar tota la vida contra l'ombra imponent del pare, però també contra el seu propi malefici: afectat d'una deformació a la columna vertebral que va estrafer-li el cos, va ser víctima sovint del menyspreu, i acabaria morint als 41 anys mentre preparava la seva gran antològica a la Sala Parés.

La historiadora de l'art Mariona Seguranyes rescata per fi aquest artista singular a l'exposició Francesc Vayreda. De l'impressionisme al noucentisme a Catalunya, que ja es va poder veure a Olot a finals de l'any passat i que ara s'inaugura, ampliada, aquest dimarts (20 h) a la Casa de Cultura de Girona. A través d'una cinquantena de peces, la gran majoria procedents de col·leccions particulars i fins ara inèdites, l'exposició descobreix un pintor cabdal en el pas del segle XIX a la modernitat i que connecta, com Josep de Togores, de qui s'exhibeix una peça excepcional procedent del MNAC, amb els realismes inquietants del període d'entreguerres.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/734201-el-descobrimient-del-menys-afortunat-de-la-saga-vayreda.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss